

Επιμέλεια Γιώργος Χατζηβασίλης

ΤΑ ΜΑΘΑΤΕ ΤΑ ΝΕΑ;

ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗ ΗΠΑ - ΚΙΝΑΣ

Η Αυστραλία ακροβατεί ανάμεσα στην αλληλεγγύη και το συμφέρον

Ο πρόεδρος Ντόναλντ Τραμπ, αφού αναφέρθηκε εγκωμιαστικά στον πρωθυπουργό, Σκοτ Μόρρισον, για την εκλογική νίκη του, τον προσκάλεσε στην Ουάσιγκτον τον Σεπτέμβριο, όπου θα παραθέσει επίσημο δείπνο προς τιμήν του Αυστραλού πρωθυπουργού. Είναι η πρώτη φορά μετά το επίσημο δείπνο προς τιμήν του Τζον Χάουαρντ το 2006. Είναι φανερό πως ο Τραμπ συνειδητοποίησε έστω μετά από την τηλεφωνική επίθεση στον τότε πρωθυπουργό, Μάλκολμ Τέρνμπουλ, ότι η Αυστραλία είναι ο πιο πιστός σύμμαχος της Αμερικής και του προέδρου της.

Ο κ. Μόρρισον συχνά υπενθυμίζει τις στενές σχέσεις της Αυστραλίας με την Αμερική τα τελευταία 100

χρόνια, ενώ σαν συντηρητικός, δεν παραλείπει να εκφράσει τη συμπάθειά του για τον κ. Τραμπ.

Ο κ. Τραμπ έχει ανάγκη την υποστήριξη της Αυστραλίας σε μια περιοχή όπου η Κίνα επεκτείνει δυναμικά την επιρροή της, αλλά και την στρατηγική και οικονομική κόντρα του με την κυβέρνηση στο Πεκίνο.

Αυτά τα δεδομένα, η Αυστραλία αντιμετωπίζει ακροβατώντας ανάμεσα στον μεγαλύτερο εμπορικό εταίρο και τον μεγαλύτερο ιστορικό σύμμαχό της. Η Κίνα αγοράζει το 30% των εξαγωγών της Αυστραλίας, ενώ η Αμερική είναι ο ακρογωνιαίος λίθος για την ασφάλεια της χώρας μας.

Ομως, είναι δύσκολο να υπηρετείς

δύο αφέντες και ο απρόβλεπτος Τραμπ δεν αποκλείεται να αναγκάσει τον κ. Μόρρισον να διαλέξει ποιόν προτιμά για φίλο.

Ας μην ξεχνάμε τον «βλαξ» πρόεδρο Μπους, που είχε πει πως «όποιος δεν είναι μαζί μας, είναι εναντίον μας(!)».

Λόγω της καλής του σχέσης με τον Τραμπ, δεν αποκλείεται ο κ. Μόρρισον να τον πείσει ότι αν σταματήσει τις εμπορικές σχέσεις της με την Κίνα, η Αυστραλία θα αντιμετωπίσει καταστροφική οικονομική κρίση.

Εξάλλου, αφού η Αυστραλία έχει σχετικά καλές σχέσεις με την Κίνα, ίσως θα ήταν προτιμότερο, -πιθανόν να το κάνει και τώρα- να παίξει συμφιλιωτικό ρόλο ανάμε-

σα στις μεγαλύτερες δυνάμεις της εποχής μας.

Εστω και ένας οικονομικός πόλεμος μόνο ανάμεσα στις ΗΠΑ και την Κίνα θα είχε καταστροφικές συνέπειες στην παγκόσμια οικονομία και θα πρέπει ν' αποφευχθεί με κάθε τρόπο.

Ο Τραμπ θα πρέπει να καταλάβει πως δεν μπορεί να κερδίσει έναν τέτοιο πόλεμο που μόνο ηττημένοι θα υπάρχουν, όπως και η Κίνα που έχει ανάγκη τις εξαγωγές της σε μια τεράστια αγορά όπως η Αμερική.

Δεν γνωρίζω τα ακροβατικά προσόντα του πρωθυπουργού μας, όμως τα έχει απόλυτη ανάγκη το έθνος τώρα για να περάσει τις συμπληγάδες πέτρων.

Οπισθεν ολοταχώς

Εχετε απόλυτο δίκιο αν με θεωρείτε και εσείς γκρινιάρη και παραπονιάρη, επειδή ως επί το πλείστο γκρινιάζω και παραπονούμαι για τα κακώς κείμενα.

Ομως, το 2019 δεν ζούμε σε έναν κόσμο όμορφο αγγελικά φτιαγμένο. Στη καθημερινή συμμετοχή μου με ειδήσεις από την Αυστραλία για το 2MM, σπάνια βρίσκω κάτι καλό και ευχάριστο για τους ακροατές μας.

Τραγωδίες με εγκλήματα, οδικά δυστυχήματα, χρήση απαγορευμένων ουσιών κλπ. κυριαρχούν στο ενημερωτικό δελτίο. Υστερα έρχονται οι πολιτικές ειδήσεις που αναδεικνύουν πως μας κυβερνούν άτομα χωρίς οράματα, χωρίς ενδιαφέρον για τους πολίτες, μόνο η οικονομία τους απασχολεί και ανάθεμα αν ξέρουν να την διαχειριστούν. Με πληθυσμό όσο ένα προάστιο του Δελχί στην Ινδία και μικρότερο από τις μεγάλες πόλεις του κόσμου, η Αυστραλία έχει προικιστεί από την φύση με αμύθητα πλούτη στο έδαφος, στο υπέδαφος και στις θάλασσες της που τα εκμεταλλεύονται ιδιώτες ολιγάρχες.

Γι' αυτό το έθνος τρέχει οπισθεν ολοταχώς.

Ας μιλήσουμε σήμερα για το θέμα της ανομβρίας που περνά απαρατήρητο σ' εμάς που ζούμε στις πόλεις και όποτε ανοίξουμε τη βρύση τρέχει νερό.

Σκεφτείτε για ένα μόνο λεπτό πως θα νιώθατε αν ανοίγατε τη βρύση και έβγαινε αέρας, ή χειρότερα νερό θολό από την λάσπη στον πάτο

των δεξαμενών. Σκεφτείτε τους αγρότες που δεν έχουν νερό για τα σπαρτά και τα ζωντανά τους και τί κάνουν οι πολιτικοί μας; Προσεύχονται για να βρέξει!

Οπως ξέρετε, η Πολίν Χάνσον, δεν είναι η πιο συμπαθής μου γυναίκα, αλλά αυτή τη φορά συμφώνησα όταν κατήγγειλε τους πολιτικούς γιατί δεν χρησιμοποιούν ατέλειωτες ποσότητες υδάτων από τις βροχές στην Βόρεια Αυστραλία που τώρα καταλήγουν στη θάλασσα.

Ασφαλώς, δεν ακούμε πρώτη φορά αυτή την πρόταση και αναγνωρίζουμε το κόστος και τις δυσκολίες για την πραγματοποίησή της.

Ομως, πολιτικοί με οράματα κατασκεύασαν το Snowy Mountains scheme από το 1949 έως το 1974, που είναι το μεγαλύτερο έργο υποδομής στην ιστορία της Αυστραλίας.

Πώς οι πολιτικοί του 1949 μπόρεσαν να κατασκευάσουν ένα τεράστιο έργο -που αξίζει να το μελετήσετε- και οι σημερινοί δεν μπορούν να κατασκευάσουν κάτι μεγαλύτερο από δρόμους και τρενογραμμές;

Να σας πω γιατί: Επειδή χρέωσαν τη χώρα μας με εκατοντάδες δισεκατομμύρια δολάρια που πρέπει να εξοφλήσουν με επιτόκια.

Και γιατί δανείστηκαν τόσα χρήματα; Επειδή μείωσαν τους φόρους όταν αυξάνονταν οι κυβερνητικές δαπάνες και ξέμειναν από λεφτά.

Γι' αυτό η Αυστραλία με 28 χρόνια συνεχούς οικονομικής ανάπτυξης δεν έχει τίποτε να δείξει της προκοπής. Πού πήγαν τα λεφτά από τα κέρδη αυτής της ανάπτυξης; Αν χρειάζεται να σας πω για χιλιοστή φορά, δεν είστε τακτικός αναγνώστης της στήλης. Καλωσορίσατε!

Μια από τα ίδια

Τα πρώτα μέτρα της κυβέρνησης Μπυσσάκη ήταν μια από τα ίδια που μάς έχουν συνηθίσει οι νεοσυντηρητικές κυβερνήσεις. Η συμμετοχή εξωκοινοβουλευτικών στο υπουργικό συμβούλιο ήταν μια σωστή κίνηση που όμως κόλλησε στην επιλογή τους.

Είπαμε να διορίσει εξωκοινοβουλευτικούς υπουργούς, αλλά θα έπρεπε να τους διαλέξει προσεκτικά, εκτός αν δεν τους επέλεξε ο κ. Μπυσσάκης αλλά αυτοί που τον κουμαντάρουν και είναι πολύ πιθανό.

Ανάγωγα

Εγραψε ο Τάσος Παππάς στην Εφημερίδα των Συντακτών:

Όταν ακούς μεγάλα λόγια για την πατρίδα και παχιές κουβέντες για τον σοσιαλισμό, να κρατάς μικρό καλάθι. Και ο πατριωτισμός και ο κομμουνισμός είναι για μερικούς επιτήδειους κατεργάρηδες προσφιλείς και ασφαλείς κρυψώνες για τις πομπές τους.

Καλό

**ΠΟΤΕ ΘΑ ΠΑΝΕ ΚΑΤΟ
ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΙΑ ΠΙΝΟ
ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ**